8ste Jaargang. Curacao den 3n. October 1891. N° 405

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE. PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

INGEZONDEN.

Curaçao, den 29sten Sept. 1891.

Receive, o Lord, thy servant into the place of salvation, which he hopeth to obtain through thy mercy. Amen.

Gisteren namiddag had de plechtige teraardebestelling plaats van een der verdienstelijke mannen van Curaçao.

Eene belangstellende schare, waaronder allereerst Monseigneur Frederiks, de Zeer Eerw: heeren J. van Baars, C. Blommerde, V. Ebben en vier geestelijke broeders zich bevonden, volgde met al de teekenen van innige deelneming en diepen eerbied de lijkkoets, die de kist bevatte, waarop te lezen stond:

Bernardus Henricus Josephus Huijke.

Geboren te Monnikendam, den 2den November 1818, verbrak de heer Huijke, op zeven en twintigjarigen leeftijd, op verzoek van Mgr. Niewindt, zaliger, de hechte en zoete banden die hem aan het dierbare vaderland en het geliefkoosde ouderlijk huis snoerden, trok den oceaan over, en stichtte alhier eene inrichting van onderwijs om ons en onzen kinderen zijn veel omvattende kennis mede te deelen, en onze harten te vormen naar die verhevene gevoelens, welke de eenigste drijfveer van al onze daden moeten zijn.

Schoon het pad dat hij van toen af betrad, schaarsch met bloemen bezaaid was, en hij, als 't ware, onophoudelijk hinderpalen uit den weg had te ruimen, waarbij ieder ander, minder arbeidzaam en volhardend dan hij, ter neer gedrukt, ontmoedigd, ontzenuwd zou zijn geworden, arbeidde hij nochtans in het volle besef zijner roeping, onverpoosd en met vurige geestdrift en onwankelbaren moed aan de taak, die hij zich gesteld had: de veredeling van zijn evenmensch.

Maar niet te vergeefsch waren ook zijn zwoegen en opoffering: het curaçaosche veld door hem ontgonnen en bebouwd, leverde ondanks den bangen winter der onverschilligheid en misprijzing, geurige bloemen, schoone vruchten, rijken oogst op, want nog kunnen Curaçao en de omliggende republieken, onder zijn oud leeriingen, op mannen bogen, die tot sieraad der maatschappij strekken.

—"Sta mij toe, dierbare overledene, gij, de leidsman mijner jongelingsjaren, sta mij toe de opwelling mijns harten niet te onderdrukken om luide te verkondigen dat uwe rechtschapenheid een lichtstraal van aantrekkelijkheid over uw gansche leven werpt: dat gij nooit in strijd met de voorschriften van uw geweten hebt gehandeld, dat uwe godsdienstige overtuiging diep, zeer diep was."

Nog weinige dagen vóór zijn dood was zijn oog niet dof, zijn geestkracht niet verlamd.

Een kwaal, waaraan hij vroeger reeds leed en die zijn gestel ondermijnd had, tastte hem onverwachts op nieuw en met alle hevigheid aan. Niets vermochten de teederste zorgen zijner beminde dochters, niets de pogingen der wetenschap: hand over hand verergerde zijn toestand, en in den avond van den 27sten dezer ontvlood de ziel des braven Huijken heur stoffelijk hulsel.

— "Rust, o waarde meester, rust zacht in den schoot der aarde! God vergelde u in ruime mate daarboven, wat gij aan ons hebt gedaan. Bid Hem de diepe wonde te zalven die uw verscheiden in de harten uwer treurende kinderen heeft geslagen, rust, rust zacht, dierbare doode, uw aandenken zal in zegening blijven!

Paul F. G. Curiel,

Oud leerling des ontslapenen.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

In den nacht van Zondag op Maandag overleed op den leeftijd van twee en zeventig jaar na een kortstondige ziekte de Weledele Heer Bernardus Henricus Josephus Huijke. De diensten, welke de Overledene het onderwijs in deze kolonie gedurende bijna een halve eeuw heeft bewezen en zijn naam bij allen bekend, bij zeer velen vereerd en bemind hebben gemaakt, doen zijn heengaan algemeen betreuren en vormen hem een benijdbare lofspraak, waardige kroon van een nuttig en welbesteed leven.

Bernardus H. J. Huijke werd den 2 November 1818 te Monnikendam in Noord-Holland geboren. Aan zijne opvoeding aan den ouderlijken haard dankte hij ongetwijfeld de Christelijke beginselen, die hij zijn gansche leven door getrouw met de daad beleed. Dat die opvoeding aan goede handen was toevertrouwd blijkt ons nog hieruit, dat zijn oudere broeder den geestelijken stand omhelsde en de orde der beroemde Societeit van Jezus binnentrad. Bernardus echter gevoelde roeping voor het onderwijs. Na een degelijke studie, legde hij op tijd de toenmaals vereischte examens met het beste gevolg af. Daarna was hij eenige jaren als onderwijzer in Nederland werkzaam en verwierf zich den lof van ouders en autoriteiten. In kennis gekomen met Mgr. J. Niewindt z. g., wist deze, overtuigd dat door de overkomst van een degelijk Katholiek onderwijzer een bestaande leemte op Curaçao zou worden aangevuld, hem over te halen zich alhier metterwoon te komen vestigen. Dit geschiedde in 1843. Eenigen tijd werkens aan een der bestaande scholen op dit eiland, bracht hem tot de overtuiging, dat de oprichting eener eigen school noch overbodig, noch nutteloos zoude zijn. De vereischte vergunning van een weigerachtig gouvernement wist hij toch eindelijk op het einde van 1844 te bekomen. Het bleek, dat hij goed gezien had: zijne school behoorde weldra tot de drukstbezochte alhier.

Zijn onmiskenbaar talent als onderwijzer, zijn onvermoeibare ijver en daaraan geëvenredigde werkkracht, gepaard met die innemendheid, welke men zoo gaarne ziet in een opvoeder der jeugd en die geheel natuur bij hem was, vestigden een naam, dien hij jarenlang wist te handhaven. Daarenboven verwierven zijn godsdienstzin en onbesproken gedrag hem het vertrouwen van alle degelijke en beschaafde lieden. En maakte de gemengde bevolking zijner school hem godsdienstig onderwijs in den vollen zin des woords, onmogelijk, hij verzuimde niet zijnen leeriingen eerbied en liefde voor de deugd in te prenten en christelijk te leeren denken: het verwijderen van Gods naam uit de school beschouwde hij tot aan zijn dood terecht als de ondermijning van de grondslagen der opvoeding. Als dan ook de Heer Huyke in 1846 in den echt trad, meende Mgr. J. Nieuwindt hem een bijzonder blijk van hoogachting te moeten geven, door in eigen persoon lat huwelijk in te zegenen.

Toen de last der jaren, die in de tropen dubbel tellen, hem het houden eener uitgebreide inrichting ondoenlijk maakten, bleef hij zich echter op kleiner schaal aan opvoeding en onderwijs wijden en nog in 1888 had hij onder zijn leiding een twintigtal kostleerlingen, uit de omliggende republieken herwaarts gezonden, zeker een beslissend getuigenis van den goeden klank van den naam des heeren Huyke.

Dat Curaçao's ingezetenen echter ook ware verdiensten op prijs weten

FEUILLETON.

E PASTOR DJE ALDEA

Descripción histórica di tempoe di dominio trancés.

Continuación.

Apesar dje empobrecimiento e anciano pastor tabata contento; den su cara tabatin semper un sonrisa dulce di dicha, ora él por a haci algún bon obra sigilosamente: ¡ ma ay! situación deplorable di Loverghem a bai empeorando tanto, carencia, miseria a toemá tal posesión dje humilde aldea, koe cualké alma pa benéfica koe lo él por tá, lo a vacilá, ta na oenda él tin di coeminsá ehercé caridad, si ta cerca e pober obreronan, cerca e numerosa familianan cargá coe jioe, o si ta cerca Everard mes.

Lector ¿un tal homber manera e sacerdote ayi no ta obrá según preceptonan di Evangelio? Den curso dje historia aki, kizás bo a respondé mi mil bê caba. Bo ta stima Everard, ricoe di grandeza, di amor di próhimo, di tolerancia, di compasión. Den su prosperidad trankila i sosegada bo a apreciéle, ma ainda más querido él ta birá pa bo, den su desgracia — pa motiboe, cuanto más calamidad ta azor téle, tantoe más magestuoso él ta bira na bo vista.

¡ Contempléle paso á paso na su trabao fó di mainta temprán, bendiciónando, coe manoe trémula, su jioenan den misa, te anochi laat, ora él reposá su cabeza encanecida — toer camina i semper él ta e ser celestial koe ta inspirá amor i admiración. El ta e espiritu di bondad koe a bahá aki bao bin derramá toer clase di favor, pa haci mundo, camina nos ta topá tanta mentira, tanta hipocresía e ingratitud, keré ainda den existencia di álmanan noble i generosa!

Cada bê koe él no tabatin nada más pa doená, Everard, sin haci caso dje invierno riguroso, tabata bolbé bai Amberes, den esperanza di consegí algún socorro.

Miréle, lector, miréle ta camná. Coe dificultad él por doená un paso riba e mal camina, su bisti simple i miserable no ta na estado di protegéle contra e vientoe frio koe ta cortéle; ma sinembargo, él ta animá i dichoso; ¿ i pakiko? pasobra atrobé él a recogé algún placa koe lo dulcificá un poco sufrimiento di pobernan.

Everard a yega cas; ¡ ayí él a haya un candela bon entreten é, un comida nutritiva, regalo di algún persona caritativa, riba mesa ta sperél e — ma toemando apenas un bocado, él ta sali di nobo bai repartí e dádivanan recogé bao dje nan di más pober di su pueblo, anto caba él ta bin calentá su curpa.

Largá nos bisa aki awor, koe na su viahanan na Amberes él a bai diferente bê, aunké en vano, na e castiljo coe obheto di haya Muroc mirá. Den un carta koe nan a entregéle un dia, e catiboe tabata participéle, koe nan a hibéle Toulon, na oenda lo él cabá dianan di su vida.

...."Mi ta gradicí bo"—él dici den e carta—"koe mi tin forza i ánimo pa soportá mi castigo, i koe si mi sinti aigo dje odio i maldición di mi vida pasá kier drentá mi, unbé mi ta corda ariba bo. Bo ta mira anto koe mi no tabata tan perverso i corrompido manera bo mester a keré mi na principio.

"Porfin, mi padecimiento lo no durá largoe; un enfermedad crónica a apoderéle di mi, i fuete di nos bómbanan ta un motiboe más pa precipitá mi morto. ¡ Adios! Participá Wouter mi conversión, mi profundo arrepentimiento dje crimennan koe mi coe n'éle a cometé huntoe. Rezá pidi pa mi, afin koe mi sea tan afortuná di por brazá bo un dia den e otra vida di bienaventuranza, koe bo a sinja mi conocé di nobo."

No a keda e pober pastor nada más anto di haci: toer su esfuerzonan pa obtené libertad di Muroc a ser burlá; únicamente él por recordéle ainda den su oración. Profundamente conmové, él a keda ta meditá riba vida pasá di Muroc, i tantoe él a abismá su mes den cordamentoe, koe él no tabata tendé ni sinti e vientoe pisá koe a lamantá.

Tabata e anochi memorable di 14 Januari 1808.

Hamás nunca a soeplá tan espantosamente na Loverghem. Dak di casnan tabata boelá bai ó basjá aden; paloenan a ser rancá, i a bini un aguacero violento bin inundá Loverghem den poco momento.

E vientoe a despertá Everard fô di su meditación. El a loebidá Muroc, pa él corda riba su pober aldeanonan.

—"¡ O Dios!"— él dici — "¡ cadená e tempestad i pasá e nubiánan amenazante fô di riba cabeza di Loverghem, sino nos toer ta perecé!"

Largá nos toer abandoná Everard, i nos bam un mei ora ayí fô, camina nos ta haya Hendrik, temblando di susto, ta tende com e molino ta krak na cada golpi di vientoe. Mes cos koe e pastor, él tampoco no por a droemi. Cada fogada tabata anunciéle, como si fuera, un desgracia.

Anochi a bai pasando poco poco.

Ja tabata diez dos ora, i en vez di calmá, e mal tempoe tabata empeorando; ni un paloe a keda pará den tera, i un aguacero espantoso tabata yudá e tempestad den su destrucción.

E molino bieuw, pará na un altura, tabata por consiguiente más expuesto na e atake furioso dje huracán.

Sinta cerca un lampi chikitoe, Hendrik tabata deseá habrimentoe di dia, afin di haya algún auxilio.

te stellen bleek bij zijn leven uit vele blijken van hartelijke vriendschap, maar meest bij de plechtige ter aardebestelling van zijn stoffelijk overschot, die jongstleden Maandag plaats had op het R. K. kerkhof aan de Overzijde, werwaarts een lange rij van vrienden en vereerders het volgde.

Daar viel den Overledene de ongewone eer te beurt, dat de Hoog Eerwaarde Pastoor der St. Anna-parochie, die den Overledene veertig jaar gekend heeft, voor den geopenden grafkelder eene bondige maar treffende lijkrede uitsprak, waarvan ieder oprecht Katholiek zoude wenschen, dat zij, met evenveel recht, bij zijne lijkbaar kon worden gehouden. Na eenige hartelijke woorden gewijd te hebben aan het treurige, in deze plechtigheid gelegen voor de getroffen familie, die een beminden en beminnenden vader had verloren, wees de gewijde redenaar erop, hoe de H. Kerk bij de begrafenis harer kinderen doelt op de onsterfelijkheid der ziel, na hare scheiding van het stoffelijk omhulsel door God geoordeeld. Die naar de werken loont. En hij roemde den man gelukkig, die gelijk de Heer HUYKE, na een leven van oprechte deugd voor den hoogsten rechterstoel verschijnt. Daarna schetste de priester in goedgekozen woorden het beeld van den Overledene als Katholiek en zwaaide lof toe aan diens ongekreukte trouw aan de beginselen, die hij lief had. Geen beginselen der wereld, die beter drogredenen zouden heeten, maar de reine, hooge, goddelijke had de Heer HUYKE van ganscher harte immer aangekleefd. Helaas, het was te bejammeren, vervolgde de Redenaar, dat zoovele Katholieke leerlingen van den Overledene geen oog hebben gehad voor zijn schoon voorbeeld, zijn voetstappen niet hebben gedrukt. Ten slotte herinnerde de gewijde spreker aan de zwakheid der menschelijke natuur en de waarheid, dat niets wat besmet is den Hemel zal ingaan en maande met welsprekenden nadruk de geloovigen aan den Overledene door vurige gebeden eene welverdiende vriendschap te blijven toonen.

Voorwaar, ieder Katholiek, die den heer B. H. J. HUYKE heeft gewaardeerd als een man van oprecht geloof in woorden en werken, zal met ons instemmen, dat dit woord aan de begrafenis ten duidelijkste dat karakter heeft gegeven, dat de beaarding van zulk een man moest dragen, een karakter, dat — en dit is de schoonste lofspraak voor den Overledene — in volkomen harmonie was met zijn leven.

Bij Gouvernements-beschikking dd 26 September ll. N°. 575 is aan den heer Mr. J. K. Hummel, Advocaat Generaal alhier, op zijn verzoek, eervol ontslag uit deze betrekking verleend, met dankbetuiging voor de door hem daarin bewezen diensten.

Bij gouvernements-beschikking dd 29 September ll. N°. 580, is de sergeant der infanterie J. F. L. Romijn definitief benoemd tot deurwaarder bij het Hof van Justitie en het Kantongerecht alhier.

Bij gouvernements-beschikking dd 26 September ll. N°. 574 is aan den maréchaussée der 2e klasse C. M. Schotborgh, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

Aan huurders van loketten van brieven en andere stukken op het Postkantoor wordt bekend gemaakt, dat de huurpenningen over het 4e. kwaartal 1891 tot op den 10n. dezer op dat kantoor zullen worden ontvangen.

Bij niet voldoening van den huurprijs tot op den 10n. dag van dit kwartaal zal de huur als vervallen beschouwd, en over het onbetaalde loket door voormeld kantoor ten be hoeve van anderen beschikt worden.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Louis Leeuwendaal, Maréchaussée 2 stuks, William da Costa Gomez, Josephit Zimmermans, S. A. Ricart & C°., Tenais Pregalo, Nestor Arraiz, Maria Leen, Maria Lafre, J. A. Bueno de Mesquita.

Aangeteekende stukken:

J. A. Bueno de Mesquita 2 stuks, Franco, Angela Calvo, H. Rubens 2, Hermanos Gonzalez, Jacob Ie. Pinedo, Mercedes de la O. Villaseñor 2.

NEDERLAND.

—H. M. de Koningin-Regentes heeft benoemd tot directeur van het huisarchief en van de bibliotheek van H. M. de Koningin, A. C. baron Snouckaert van Schauburg, vroeger stalmeester van H. M., en zulks ter vervanging van den gep. luit.-generaal A. E. Mansfeldt, die uit deze betrekking eervol ontslagen is.

— Naar men verneemt heeft H. M. de Regentes ter gelegenheid van den verjaardag van H. M. de Koningin eenige generaals en kolonels van het leger benoemd tot ridder in de Orde van den Nederlandschen leeuw.

— Tot dusver zijn de ontwerpen der Staatsbegrootingen voor 1892 in gereedheid gebracht met het kennelijk doel de budgetten nog op den gewonen tijd bij de Staten-Generaal aan te bieden.

— Uit 's Gravenhage wordt aan het *D. v. N.* geschreven, dat aan de departementen van binnenlandsche zaken en justitie reeds voorbereidende werkzaamheden verricht en gegevens verzameld worden met eene voorgenomen wijziging van het kiesrecht.

—Den derden Sept. was het den luit.-generaal P. G. J. Van der Schrieck gegeven den gewichtigen dag te herdenken, waarop hij vóór zestig jaren den eed van trouw als officier aflegde aan Koning en Vaderland.

't Was te verwachten, dat het den generaal niet zou ontbreken aan de meest ondubbelzinnige blijken van sympathie en belangstelling. Des te streelender moet het voor den wakkeren vaderlander dan ook geweest zijn, dat hij, zoowel uit de residentie, als uit alle deelen des lands schier overstelpt werd met innige en warme gelukwenschen hem gebracht, hetzij door persoonlijke complimenteering, hetzij per post of telegraaf.

Onder de vele bezoeken van aanzienlijke stadgenooten, welke den generaal werden gebracht, vermelden wij: die van den voormaligen minister van oorlog, generaal Bergansius; van den nieuw opgetreden minister van oorlog, luit.-kolonel Seyffardt; mr. R. J. graaf Schimmelpenninck van Nijenhuis, opperkamerheer van H. M. de Koningin; den Belgischen gezant, baron d'Anethan; Mgr. Rinaldini, apostolisch Internuntius; mr. C. J. A. Heydenrijks, lid van den Raad van State; den deken van 's-Gravenhage, den Hoogeerwaarde heer Heyligers; onderscheiden leden van de Staten-Generaal, enz.

-- Onlangs aldus meldt het *Hbl.*, kwam in een der voornaamste hotels te 's-Gravenhage een vreemdeling aan, die zich in het hotelregister inschreef als de Italiaansche prins Guilio Ruspoli, neef van Z. M. den Koning van Italië. De prins handelde zooals van een vorst was te wachten, maakte goede verteringen, vroeg naar hooggeplaatste landgenooten in deze stad en bestelde een diner of dejeuner voor eenige diplomaten, die Z. H. de eer zou hebben aan zijn tafel te ontvangen.

Na eenige dagen in het hotel goede sier gemaakt te hebben, ging de prins op zekeren morgen uit....en is sedert nog niet teruggekomen om de hooge hotelrekening te betalen.

Deze geenszins vorstelijke houding wekte argwaan. Een onderzoek werd ingesteld, waarbij gebruik werd gemaakt van den bijstand der politie, en dit bracht aan het licht dat de gewaande hoogheid, die zoowel door het vloeiend spreken van verschillende talen, als door zijn uiterst deftig voorkomen en elegante kleeding alle allures van een prins aangenomen had, niemand anders was dan een Engelsche hotelbediende, die waarschijnlijk in de groote Europeesche hotels, waar hij zijn nederige bediening uitoefende, een bijzondere studie heeft gemaakt van de gedragingen en manieren van prinsen en andere logeergasten uit de groote wereld.

De mededeeling in de dagbladen, dat verleden week aan een der hotels een prins is afgestapt, moeten de lezers nu maar met aanneming van de noodige excuses als niet gedaan beschouwen.

De couranten wisten natuurlijk „van den prins geen kwaad."

BUITENLAND.

Italie.— Koningin Elisabeth van Rumenië weigert nog steeds volhardend, zich van hare eeredame te scheiden, niettegenstaande haar vorstelijke gemaal haar niet eerder aan haar ziekbed wil komen bezoeken, voor freule Vacaresco haar verlaten heeft. Zelfs toen de heer Vacaresco onlangs zich bij de koningin liet aandienen, om haar te verzoeken hem toelating te geven zijne dochter meê te nemen, wilde zij hem niet ontvangen. Slechts eenige dagen later stemde H. M. in een audiëntie toe, maar toen de heer Vacaresco, bij de weigering der koningin om freule Helena te laten vertrekken, van zijne vaderlijke rechten gewag maakte, was H. M. uiterst ontevreden en zeide, dat hare eeredame meerderjarig is en haar vader dus niets met de zaak te maken heeft.

Frankrijk. — Grootvorst Alexis, die thans te Vichy vertoeft, heeft een waren roman achter zich. Hij is een schoon man van 41 jaren en wordt in de hooge kringen van St.-Petersburg *le beau grand-duc* genoemd.

Een kleine twintig jaar geleden werd de grootvorst door zijn vader, den Czaar, naar Amerika gezonden, omdat hij wilde huwen met een meisje van burgerafkomst, de beeldschoone Vera Schulkowski, eeredame van de Czarin. Vera werd naar een afgelegen gouvernement in de binnenlanden verbannen. Kort daarna vernam het hof, dat Vera ook naar Amerika was gegaan, en grootvorst Alexis met haar te Washington in den echt was getreden. Evenwel, een jaar later stierf de jonge vrouw in Zwitserland bij de geboorte van een zoon. Grootvorst Alexis was daarover zoo bedroefd, dat hij zwoer, nooit een andere vrouw te zullen huwen. Hij heeft woord gehouden. Hoewel weer geheel in de gunst bij het hof (thans is hij opperbevelhebber der Russische vloot) heeft hij nooit aan den veelzijdigen aandrang willen toegeven, om een nieuw huwelijk aan te gaan. Zijn eerste huwelijk is nooit in Rusland erkend; vandaar dat zijn zeventienjarige zoon, die nog steeds in Zwitserland woont en nooit Rusland gezien heeft, de hem toekomende prinsentitels mist.

— De Russische gezant, baron von Mohrenheim, is bij zijne terugkomst in de badplaats Cauterets met uitbundig gejuich ontvangen. De stad was getooid met de Russische en Fransche kleuren en 's avonds geïllumineerd. Er werd voorts een groot feest te zijner eere gegeven, ten slotte waarvan vuurwerk werd afgestoken. Natuurlijk bleef het Russische volkslied niet ongespeeld en werd er niet nagelaten de kreten: „Leve Rusland! Leve de Czaar!" aan te heffen.

Het door de Russische pers te Petersburg ontworpen plan, om te Parijs een gedenkteeken op te richten ter herdenking van het bezoek van het Fransche eskader aan Kroonstad, wordt te Parijs nog niet druk besproken. Het voornemen is het monument te doen bestaan uit twee vrouwenbeelden: Frankrijk en Rusland elkander de hand gevend ten teeken van eeuwigdurende vriendschap. Men zou een fac-similé van het gedenkteeken naar Parijs zenden, teneinde den gemeenteraad te doen beslissen over het plein, dat zich tot plaatsing 't best zou leenen.

Belgie.— Te Ostende, zoo deelt het *Hbl. v. Antw.* mede, zijn door Z. M. den Koning in gehoor ontvangen de afgevaardigden van het *Vlaamsch Nationaal Verbond*, de heeren De Beucker, dr. Goffin en Prayon van Zuylen. Het doel van de audiëntie was, de grieven der Vlamingen onder het oog van Z. M. te brengen, vooral wat betreft de rangschikking van Vlaamsche gemeenten onder het Waalsche administratie stelsel. Ook minister De Bruyn was aanwezig.

De heer De Beucker zette het doel der zending uiteen in het Vlaamsch. De Koning verklaarde, den spreker *zeer goed* te verstaan en luisterde met de grootste aandacht.

De heer Prayon van Zuylen sprak daarna in het Fransch en wekte insgelijks de meeste aandacht.

De heer Goffin wilde ook Fransch spreken, maar Z. M. verzocht hem de Vlaamsche taal te bezigen, wat de doctor natuurlijk volgaarne deed.

Z. M. de Koning, die ruim drie kwart uurs heeft geluisterd, verzocht den minister met hem over de onderhavige zaak te spreken en derwijze te handelen, dat de Vlamingen voldoening zouden bekomen.

Deze samenkomst is voor de Vlamingen eene verblijdende gebeurtenis. Zij bewijst, dat hun zaak van hoogerhand wordt geëerbiedigd en dat met een weinig goeden wil, de Vlamingen tot hun volle recht zullen komen.

Duitschland. — Keizer Wilhelm heeft Koningin Victoria van Engeland uitgenoodigd, om in de volgende lente een veertien dagen te komen doorbrengen op het Kasteel Stolzenfels aan den Rijn.

Dit Keizerlijk slot, dat eene schil-

Di repente él kier tendé algún voz broehá di hende, sobresali riba tantoe boroto. Bien pronto nan a coeminsá coe toer forza ta bati su porta, i ora Hendrik, coe un corazón yen di ansia, a puntrá ta kiko ta socedé, diferente voz sustá a contestéle:

— "¡ Habri, habri! hinter pueblo ta hogá."

E molinero a habrí porta, i diez á diez dos aldeano, homber, muger i muchá a bolté adén.

— "¡ Salvá nos, salvá nos!" e muger i e muchanan tabata gritá yorá.

— "¡ Agua ta basjá coe un violencia destructiva!" un anciano dici acaloradamente." Toer, toer cos ta ser arrastrá i destruí. Nos casnan ta inundá; nos mangasinanan coe toer cosecha, corriente ta hiba nan toer bai; nos vaca- i nos cabainan ta hoga. ¡O, ki calamidad, ki calamidad!"

Tabata doloroso di mira e grupo dje aldeanonan infeliz, koe acosá di nan cas, a bin buscá den e molino reducido, un asilo contra morto koe tabata amenazá nan. Cada un di nan, sin embargo, a salvá precipitadamente un ú otro obheto; ¡ma ay! di kiko nan por sirbi den e destrucción general!

E aldeanonan tabata pará sin sabi kiko hací; e mámanan fregando nan manoe desesperadamente i primiendo, na cada fogada, nan jioe más duroe den nan brazą. Aki bo tabata tendé un ta lamentá pérdida di su única vaca, ayá un otro di hinter su cosecha, más ayá un cas — i también e bon hendenan tabata contá cada bé ta cuanto nan ta, pa nan convencé nan koe no ta falta ningún.

— "Ja aki també," — un otro aldeano a continuá — "ya aki mes no ta sigur más. Agua ta yená coe tanta violencia, koe bien pronto lo él tapá dak di nos cas i basjá den e molino. Bam, Hendrik, bam pidi Dios promer, i caba manoe na obra valerosamente pa nos reglá e vlot ayá abao. Solamente riba dj'éle, nos lo por logra, na último caso, salvé nos vida."

— "¡ Bon cordá!" — e molinero a contestéle — "¡ Bámonos amigonan! ¡ roemanan, bámonos! largá nos rezá pidi Dios."

Nan toer a arrodiljá, i ayi den e templo singular nan a elevá nan voz suplicante na e Tata todopoderoso.

Dj' ayí nan a lamantá ariba fortificá pa nan oración. E muger-, e muchá- i e ancianonan a keda na e molino; e hombernan valeroso a sali bai, i largo ratoe bo tabata tendé nan voz den dje anochi oscura. E aguacero a stop; e tempestad tabata continuá.

El ta continuá.

—o—

derachtige ligging boven op het gebergte heeft, en inwendig van wonderlijke pracht is, ligt aan den linkeroever van den Rijn, een uurtje voor Coblenz.

Spanje.— De correspondent van de *Daily News* te Madrid had een onderhoud met Sagasta, den leider der liberale partij. Sagasta verklaarde, dat Spanje niet onzijdig zou kunnen blijven, indien een oorlog mocht uitbreken van het drievoudig verbond tegen Rusland en Frankrijk. De correspondent gelooft, dat de tegenwoordige Spaansche regeering evenzoo denkt.

Turkije.— Naar aanleiding van de verzekering der *Standard*, dat de Porte in het Dardanellenvraagstuk onvoorwaardelijk aan Rusland toegegeven heeft, schrijft de *Vossische Zeitung*: Deze mededeeling klinkt tamelijk ongelooflijk: eene dergelijke deemoedige onderwerping van Turkije zou geschikt zijn om het uit de rij der zelfstandige staten te schrappen. De zeeëngten te sluiten voor de oorlogsschepen der vreemde mogendheden is niet alleen aan de Porte toegestaan als een recht, maar tevens haar opgelegd als een plicht. Het beweren dat de Bosporus en de Dardanellen voortaan alleen toegankelijk zouden zijn voor Russische oorlogsschepen, en niet voor die der andere mogendheden, sluit eene verloochening in zich van de neutraliteit, welke Turkije tot dusver in acht genomen heeft tegenover alle bevriende mogendheden. Zekerlijk zouden ook de overige mogendheden iets dergelijks zich niet laten welgevallen, want op hetgeen Rusland recht heeft, moeten ook Engeland, Italië en andere staten gelijke aanspraken kunnen doen gelden. Het blad beschouwt om deze redenen het bericht der *Standard* als eene poging om de Engelsche regeering schrik aan te jagen, opdat deze een einde make aan hare werkeloosheid tegenover de moeilijkheden waarin de Porte zich bevindt, en den Turkschen tegenstand tegen Rusland ga aanwakkeren.

Ook het bericht dat lord Salisbury aan Turkije de heropening der onderhandelingen over Egypte aangeboden heeft, vindt te Berlijn geen geloof. Omdat beide berichten afkomstig zijn van de *Standard*, die met Salisbury in nauw verband staat, houdt men het er voor, dat de Engelsche regeering er een bepaald doel mede beoogt.

—De Turksche regeering laat het tegenspreken, dat zij den Russischen oorlogsschepen vrije vaart door de Dardanellen heeft toegestaan: het verlof, zegt zij, is alleen verleend, voor schepen, die onder koopvaardijvlag varen.

Zeer juist: ook het Russische schip, door welks passeeren de quaestie is opgeworpen, was een transportschap, varende onder koopvaardijvlag.... maar met soldaten aan boord. Zeer terecht zegt de *Standard*, dat de andere mogendheden, die het tractaat van Berlijn hebben geteekend en eveneens de vaart door de Dardanellen willen, niets anders te doen hebben, dan hunne volledig uitgeruste oorlogsschepen eenvoudig van eene handelsvlag te voorzien.

Immers, als Turkije zich denkt vrij te pleiten met het sophisme: dat het niets tegen de tractaten in heeft toegestaan; dat het alleen met Rusland in meening verschilde over de beteekenis van het woord „koopvaardijschip"; en dat het ten slotte de Russische lezing heeft aangenomen,— dan mag het den anderen mogendheden het niet euvel duiden, als deze van die logica partij trekken.

De *Times* is van oordeel, dat Turkije tot Rusland en Frankrijk is genaderd, om met behulp van dezen de ontruiming van Egypte te verkrijgen. Maar, zegt het blad, juist nu Turkije aan Rusland de gelegenheid heeft geopend, om langs den korsten weg eene vloot naar den Nijl te zenden, kan er van het vertrek der Engelsche troepen uit Egypte vooreerst geen sprake meer zijn.

Oostenrijk.— Dezer dagen is te Weenen een vlugschrift in het licht gekomen, dat niet geschikt is, om die donkere vermoedens te verdrijven. Het draagt tot titel: „De huidige toestand van Europa en de Oostenrijksch-Hongaarsche oorlogsbegrooting." In dat geschrift wordt de onvermijdelijkheid van een oorlog tusschen Oostenrijk en Rusland betoogd. Deze zal uitbreken naar aanleiding van de Oostersche quaestie. Oostenrijk heeft in 1886 in zijne delegatiën de grondbeginselen vastgesteld, waarnaar zijne staatkunde in den Balkan wordt gevoerd. Oostenrijk kan en wil het vormen van zelfstandige staten op het schiereiland toestaan, maar Rusland veroorloven, het rijk der Habsburgers aan het oosten in te sluiten, zooals het reeds in het noorden heeft gedaan, — nog meer terreinen aan die zijde onder den scepter van den Czaar te laten komen,—dat ware voor Oostenrijk een zelfmoord.

Welnu, Rusland heeft geweigerd, op dien grondslag tot eene overeenkomst te onderhandelen, wat van te voren alle vredelievende oplossing van het geschil buitensluit. In deze omstandigheden is de naijver der beide mogenheden in het Balkangebied een quaestie op leven en dood. Ook Rusland is voor de keuze geplaatst: zijne waardigheid als groote mogendheid prijsgeven, of met geweld van wapenen het daar verloren terrein terugwinnen. Dit, besluit het geschrift, is de oorzaak van eene spanning, waaruit onvermijdelijk een oorlog zal voortkomen.

De voorspelling is somber, en de profeet bezigt zeer stellige uitdrukkingen. Wat haar eene bijzondere beteekenis geeft, is, dat buiten kijf dit vlugschrift van het Oostenrijksche gouvernement zelf is uitgegaan. Dat bewijzen de cijfers, nu reeds gegeven omtrent de nog in te dienen aanvrage van supplementaire credieten (18 millioen florijnen), de uiteenzetting wat de regeering voornemens is te doen: de sterkte der compagnieën infanterie vermeerderen, de cavalerie in divisies indeelen, de magazijnen voorzien enz.

Nu moge men zeggen: het is weder eene bangmakerij, om de begrooting te doen toestaan, maar men zal toch niet willen beweren, dat alle landen zich voortdurend meer wapenen zonder plan om ooit ernstig in botsing te komen?

Met aandacht worden dan ook de groote manoeuvres van het Oostenrijksche leger bij Schwarzenau gadeslagen, waar niet alleen keizer Frans Jozef aanwezig is, maar die ook zullen bijgewoond worden door den keizer van Duitschland en den koning van Saksen. Heeft men te Kroonstadt feesten gegeven, zegt de *Neue freie Presse*, de leiders van het drievoudig verbond ziet men het bevel over hunne troepen in handen nemen. — Zeer karakteristiek is de opmerking, waarmede het blad zijn artikel eindigt:

„Het feit, dat de samenkomsten der vorsten verlegd zijn van de badplaatsen naar de manoeuvreterreinen, heeft onder de tegenwoordige verhoudingen eene symbolische beteekenis."

Engeland. — Na Kroonstad is Schwarzenau gekomen. De samenkomst der Duitsche en Oostenrijksche keizers op het manoeuvre-terrein is het antwoord op het verschijnen van eene Fransche vloot in de Russische krijgshaven.

Opmerkelijk is het, dat Italië hierbij niet vertegenwoordigd is. Zijn de betrekkingen tusschen de twee verbonden keizerrijken en den derden deelnemer in het drievoudig verbond slapper geworden bij de vernieuwing der Alliantie, dan zij krachtens de termen van het eerste tractaat waren? Men zou zulks bijna gaan gelooven. Duitschland zou dan nog elders een steun moeten zoeken, en Engeland blijft daartoe het aangewezen terrein, dat ongetwijfeld ook wel gunstig zal bevonden worden.

In weerwil van zijne reserve toch, in weerwil ook van de ontvangst der Fransche vloot te Portsmouth, zal Groot-Brittanië, zoolang de conservatieven er aan het bewind blijven, altijd meer tot het centraal verbond overhellen dan tot de onnatuurlijke unie tusschen barbaarsch despotisme en republikeinsche ongebondenheid. De taal van de *Standard* toont zulks opnieuw.

Waarom toch, vraagt dit blad, na gevoelens van hoogachting jegens de krachtvolle Fransche natie te hebben uitgedrukt, waarom zocht Frankrijk een bondgenootschap met het eenige volk, dat het er op toelegt den algemeenen vrede te verstoren? Heeft Frankrijk daardoor niet een weinig schuld aan den plotselingen ommekeer in den toestand van Europa? Het verbond met Rusland heet niet aanvallend te zijn, maar van dat land zijn altijd intriges te vreezen. Het zou treurig voor Frankrijk zijn, als het eindelijk, wanneer het te laat was, bemerkte, dat het de kastanjes voor Rusland uit het vuur had gehaald. Frankrijk moge goed toezien, opdat het niet hervalle in de fouten, die den val van het tweede keizerrijk en de daaruit ontstane vreeselijke crisis tengevolge hebben gehad.

Deze taal is zeer bezadigd en voorzichtig, maar toch spreekt er zekere vrees uit, dat Europa eene uitbarsting tegemoet gaat. De Duitsche bladen hebben ter gelegenheid van de herdenking van Sedan in nog veel minder omwonden taal hunne beduchtheid uitgesproken, dat een oorlog spoedig te wachten is. En helaas, geen enkel feit is te vinden, dat dergelijke vooruitzichten tegenspreekt; eerder worden ze bevestigd door al wat er gebeurt. Thans weer is het Duitsche legerbestuur, naar de Weenen correspondent der *Daily Cronicle* verneemt, bezig met in allerijl groote hoeveelheden graan op te koopen in geheel Hongarije, Servië en Bulgarije.

Men verwacht dus een oorlog nog vóór den oogst van het volgend jaar?

Rusland.— Blijkens te Berlijn uit Petersburg ontvangen bericht vreest men in verschillende Russische provinciën — die reeds zoo zwaar beproefd worden door den honger-typhus, den val van de meeste kleine banken. Allerwege worden de gedeponeerde fondsen opgevraagd, en daar de krediet-instellingen hare fondsen zelf niet los kunnen krijgen op 't oogenblik, worden ernstige rampen voorzien, tenzij de regeering mocht willen helpen.

— De nihilisten hebben een nieuwen aanslag gepleegd. Maandagavond is te Brelaje de hoofdcommissaris van politie, Zerkoff, op straat vermoord geworden. De moordenaar nam de vlucht, en sinds dien heeft men geen spoor meer van hem gevonden.

Servie.— De Weener correspondent van de *Times* wijst er op, dat de Servische regeering 65000 manschappen heeft opgeroepen tot het houden van oefeningen bij de Bulgaarsche grens. De Porte heeft der Servische regeering verzocht, de oefeningen liever in het midden des Lands te houden. Weigert Servië, dan wil de Bulgaarsche regeering ook troepen naar de grens zenden tot het houden van oefeningen. Ook de Bulgaarsche regeering heeft te Belgrado klachten ingediend.

Daarentegen logenstraft de Servische *Objek* formeel het bericht omtrent het samentrekken van 60,000 man aan de grens tot het houden van groote legeroefeningen tusschen Pirot en Nisch. Servië heeft aan de Porte, in antwoord op hare vriendschappelijke vertoogen, doen weten, dat het van de legeroefeningen aan de grens afzag, mits Bulgarije hetzelfde deed. Ook overwegingen van geldelijken aard hebben tot het afspringen der manoeuvres bijgedragen.

Rumenie.- De *Timpul* deelt mede, dat eene Nederlandsche maatschappij aan de regeering belangrijke voorstellen gedaan heeft betreffende het droogleggen van het delta der monden van den Donau, in het bijzonder van het eiland St. George. Aan de maatschappij zou voor den duur van 99 jaren het vruchtgebruik moeten gegeven worden van de door haar drooggelegde en aangewonnen gronden. De droogmaking van het delta zou zich uitstrekken over eene oppervlakte van ongeveer 200.000 hectaren en verscheidene tientallen van millioenen francs kosten.

Afrika. — De Marokkaansche stam der Angeras, nabij Tanger, verzet zich krachtdadig tegen de pogingen der Spanjaarden, om telegraafpalen te plaatsen op het stamgebied, teneinde hunne stations te verbinden. Op aandrang van den Spaanschen gezant heeft de Marokkaansche regeering den Stam bevolen, zijn verzet te staken, doch deze weigert te gehoorzamen. Aangezien de sultan van Marokko al zeer weinig geneigd is om ter wille van de Spanjaarden weer een nieuwen binnenlandschen oorlog te beginnen, wordt eene minnelijke schikking gezocht.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibí dia 25 Setiembre.

Paris.—Nan ta notá movimiento di tropa rusa na dirección di occidente, i nan ta bisa, koe ta coe obheto di drentá territorio di Rumania.

Emperador Wilhelm a scirbi la Reina di Spanja mandéle socorro pa e víctimanan di inundación.

Londres. — Puesto di sub-secretario di Estado na departamento di Relación Exterior a ser ofrecé na barón de Worms.

Mac Carthy ta bai haci un yamamentoe público pa solicitá fondo, afin di sostené e causa di Irlanda.

Escuadra inglesa na China a desembarcá tropa na Ihang pa protegé inglesnan.

Atención general di Europa ta ocupá coe actitud di Rusia, koe ta cerca di reuní hopi ehército i di toemá toer medida pa atrincherá nan na frontera oeste di imperio.

Madrid. — E delegado nombrá pa recontruí Consuegra, tabatin un conferencia coe Canovas. Es un aki ta opuesto pa la Reina inagurá e trabao, pasobra él tin medio pa la Reina su salud no ser alterá na consecuencia dje epidemia koe ta reiná.

26 Set:

Paris.—Un escuadra a bai China pa protegé francesnan ayí.

China a pidi Francia pa él di su parte largá toer acto pará pa despues.

Nan ta anunciá morto di gran duquesa Paule, jioe muger di rei di Grecia. Pa motiboe dje noticia ayí Czar i Czarina a regresá di Copenhaga na Moscowa.

Madrid. — Entre otro concesión haci na catalannan, Sr. Fabié a suspendé gobernador di Barcelona. Dos tren a dal coe otro na Burgos, causando 14 morto i 24 heridá. Bao di número dje nan koe a perecé, tin senjores Rivo, magistrado; Comas, marqués i marquesa di Camarines i Serva, gobernador di Guipuzcoa.

New York. — Gobernador di Nassau i lady Shea a bai Nassau na Cienfuegos.

28 Set:

Paris. — Emperador Wilhelm a nombrá gran duque di Hesse Darmstad gran mariscal di imperio. Awé lo él tin un entrevista coe Czar na Bromberg. Cosecha di trigo na Rusia tin bon apariencia. Fo di Copenhaga nan ta contradicé e noticia di bendementoe di antiljanan.

Londres. — China a larga Gran Bretanja sabi koe él a ofrecé e potencianan di indemnizá e danjo i perhuicionan, i koe él a castigá e culpablenan. El a manifestá koe lo él mantené orden.

Madrid.— Toer courant ta atacá e compañía di ferrocarril severamente riba e dalmentoe dje trennan na Burgos, lo ke a socedé pa trocamentoe di conductornan; nan a arrestá tres empleado. E hendenan heridá ta reclamá indemnización.

30 Set:

Paris. — Ministro di R. E. a inagurá estatua di gen: Faidherbe na Bapaune.

Ferry a doena un brindis pa presidente di república na un comementoe na St. Die. El dici koe política di Mr. Carnot a siguréle apoyo i simpatía di hinter Europa.

Den un discurso koe gen: Caprivi a haci na Osnaburgo (Hanovre), el

dici koe ningún gobierno di Europa ta deseá guerra.

Londres.— Pa motiboe di su mal estado di salud duque di Cambridge, lo deponé su mando en gefe di ehército.

Nan ta bisa koe Dacotonan a atacá inglesnan na Birman.

Madrid.— 24 hende a moeri den e colisión koe tabatin na Burgos. Nan a ser derá coe solemnidad.

New-York.— Tabatin un temblor den valje di Misisipi.

Cámara di comercio spanjó i colonia spanjó na New-York ta recogiendo placa pa e victimanan di inundación.

Antayera nochi.

Paris.— Nobo ta circulá koe 500 hende a moeri den un revolución na Guatemala. President Barrillas a nombrá su mes dictator.

Tropanan china a sublevá na Ilurim: nan ta temé pa estranheronan.

Nan ta bisa koe carestía ta general na Rusia: gobierno ta pretendé koe ta na algún provincia sò hamber ta reiná.

Londres.— David Avons ta eligi pa lord mayor.

Arzobispo di Canterbury a consacrá 5 obispo.

Ayera Papa a doena audencia na 60.000 peregrino.

Existencia di sucoe ta 94.000 tonelada: na e mes tempoe aki anja pasá tabatin 88.000.

VERSCHEIDENHEDEN.

Uit Amsterdam wordt aan de „Maasbode" geschreven:

Moge de Katholiek, de toestanden in Frankrijk beschouwende, soms wanhopen, of de oudste dochter der Kerk nog wel ooit van hare dwalingen zal terugkeeren, nu en dan doen zich bemoedigende teekenen voor, waaruit blijkt, dat Frankrijk nog Katholiek is in merg en been. Zulk een treffend teeken werd hier ter stede waargenomen door wandelaars langs de Handelskade, waar een Fransch oorlogsschip, de korvet „Bougam Ville," die een oefeningstocht met adelborsten maakt, gemeerd lag.

De avond viel. Aan boord van het vaartuig roffelde de trom; daarna werd signaal geblazen en gefloten. Op een gegeven oogenblik hoorde men den kapitein ter zee De Courthille, ridder van het Legioen van eer, — ten minste op zijne borst hing eene decoratie aan een breed, helder rood lint — met zachte, welluidende stem commandeeren: La Prière! — Hij zelf en allen, die zich op het dek bevonden, ontblootten het hoofd en maakten het H. Kruisteeken. Er volgde een kort gebed, en andermaal werd eerbiedig het teeken des Kruises geslagen.

Zie, dit feit was voor velen, die het schouwspel gadesloegen, onbeduidend, nauw de vermelding waard, en anderen stemde het misschien tot spotten, maar den Katholiek deed het goed aan het hart, te zien, dat Frankrijk toch nog niet geheel is gelaïciseerd; dat althans uit het leger en van de vloot de God der vaderen nog niet is verjaagd. Want het spreekt van zelf, dat dit bidden volgens voorschrift geschiedt en niet afhangt van den godsdienst der overheden.

En ook den adelborsten en matrozen moet het goed hebben gedaan, op den wal geloofsgenooten te kunnen begroeten in hen, die gedurende het gebed eveneens het hoofd ontbloot hielden.

Dat zijn oogenblikken in het leven, welke men niet licht vergeet.

Photograaf tot een landbouwer: „Geef nu acht, zet nu zulk een vroolijk gezicht, alsof je een nieuwe soort kaas had uitgevonden."

Den 30 September 1891, is op het eiland Aruba, gesterkt door de H. Sacramenten der stervenden, zacht en kalm in den Heer overleden, in den ouderdom van 73 jaren, de Zeer Eerwaarde Heer **Henricus Joannes de Vries**, rustend Pastoor, na bijna 39 jaren met waardigen ijver als Apostolisch Missionaris op Curaçao en Aruba zijn werkzaam geweest.

Hij ruste in vrede!

Curaçao, den 3 October 1891.

✝ fr. H. A. M. JOOSTEN,
Biss. tt. van Marciana en Apostolisch Vicaris van Curaçao.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1891.	Venezuel.	Philadelphia	Caracas.	Venezuela.	Philadelphia	Caracas.
Vertrekt van NEW YORK....	Aug. 22	Sept. 3	Sept. 15	Sept. 26	Oct. 7	Oct. 17
Komt aan te CURAÇAO	.. 28	.. 10	.. 22	Oct. 3	.. 14	.. 24
Vertrekt van	.. 29	.. 11	.. 23	.. 5	.. 15	.. 26
Komt aan te PTO. CABELLO	.. 30	.. 12	.. 24	.. 6	.. 16	.. 27
Vertrekt van ..	.. 31	.. 12	.. 24	.. 6	.. 16	.. 27
Komt aan te LA GUAYRA..	Sept. 1	.. 13	.. 25	.. 7	.. 17	.. 28
Vertrekt van	.. 5	.. 18	.. 30	.. 10	.. 21	.. 31
Komt aan te PTO. CABELLO	.. 6	.. 19	Oct. [illegible]	.. 11	.. 22	Nov. 1
Vertrekt van ..	.. 7	.. 19	.. 1	.. 12	.. 22	.. 2
Komt aan te CURAÇAO	.. 8	.. 20	.. 2	.. 13	.. 23	.. 3
Vertrekt van	.. 9	.. 22	.. 3	.. 14	.. 24	.. 4
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	.. 10	.. 23	.. 4	.. 15	.. 25	.. 5
Komt aan te NEW-YORK..	.. 16	.. 30	.. 10	.. 21	Nov. 1	.. 11

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO....	Aug. 29	Sept. 11	Sept. 23	Oct. 4	Oct. 16
Komt aan te CORO..........	30	12	24	5	18
Vertrekt van	Sept. 6	19	30	11	21
Komt aan te CURAÇAO......	7	20	Oct. 1	12	22

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Aug. 29	Sept. 10	Sept. 22	Oct. 4	Oct. 14
Komt aan te MARACAIBO......	30	11	23	5	15
Vertrekt van	Sept. 7	19	Oct. 1	12	22
Komt aan te CURAÇAO........	8	20	2	13	23

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer gerieflijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

AVISO.

Pa falta di carton nos no ta na ocasion ainda di por binder "La Unionnan" di anja pasá. Ma tan pronto koe nos ricibi, lo nos pone na conocemento di público afin koe nan por manda nan "La Union" manera anja pasar.

RED.

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.